

bowanie NRD pokryte jest prawie całkowicie dostawami z ZSRR i Polski; ponadto NRD zakupiłaby znaczne ilości chemikaliów, obuwia i tekstyliów. W zamian w latach 1959 i 1960 NRD dostarczy: cztery mln brykietów z węgla brunatnego, mimo bowiem dużej ilości węgla na hałdach w Niemczech zachodnich istnieje tam nie zaspokojony popyt na opał do użytku domowego; 650.000 ton pszenicy, — co stanowi tylko ułamek importu zachodniemieckiego; 20.000 ton mięsa wieprzowego i tu bowiem istnieją potrzeby importowe w NRF.

„Zaden odpowiedzialny polityk zachodniemiecki — pisze „Berliner Zeitung” — nie może przeoczyć faktu, że NRD ma dość siły, by w okresie kryzysu podać pomocną dłoń zachodniemieckim robotnikom. Z oferty NRD przemawia głęboka troska o zatrudnienie i chleb górników i hutników”.

Z.

KONSUMPCJA TŁUSZCZU W NRD I W NRF

Przed gospodarką NRD postawiono zadanie wyrównania lub przekroczenia do 1961 r. zużycia na głowę tej ilości środków żywności i dóbr konsumpcyjnych, jaką wykazuje NRF. Ciekawe światło na ten problem rzuca porównanie konsumpcji tłuszczu w obu państwach niemieckich.

Według „Berliner Zeitung” z 12 X 1958, nr 238, w Niemieckiej Republice Demokratycznej znacznie wzrosła w porównaniu z okresem przedwojennym, konsumpcja masła i margaryny, natomiast tłuszcze zwierzęce i oleje roślinne wykazały spadek spożycia. W Niemczech zachodnich, przeciwnie, wzrosła konsumpcja olejów roślinnych i margaryny, spadło zaś spożycie tłuszczów zwierzęcych i masła. Ogólnie biorąc, w NRD konsumpcja tłuszczów na głowę wynosiła w r. 1954 29,8 kg, podnosząc się w 1958 r. na 32,2 kg. W 1936 r. w Niemczech spożycie tłuszczów wynosiło 26,4 kg, a w 1956 r. w Niemczech zachodnich — 30,1 kg.

Co do konsumpcji masła Niemiecka Republika Demokratyczna znacznie wyprzedza Niemcy zachodnie. W r. 1956 mimo wysokiej koniunktury gospodarczej w Niemczech zachodnich, konsumpcja jego na głowę wynosiła 7,2 kg, gdy w NRD w 1958 r. — około 11,6 kg. W spożyciu margaryny Niemcy zachodnie wyprzedzają nieco NRD.

Także zużycie takich artykułów, jak smalec, szynka, słonina, znacznie wzrosło w Niemieckiej Rep. Demokratycznej, osiągając w 1958 roku 8,3 kg na głowę. W Niemczech zachodnich spożycie tych artykułów w 1956 r. wynosiło 7,1 kg.

Z.

WKŁADY OSZCZĘDNOŚCIOWE W NRD

Ruch oszczędnościowy rozwija się w NRD bardzo pomyślnie. Liczba kont oszczędnościowych wzrosła od r. 1951 z siedmiu na czternaście milionów. Bez-względna kwota wkładów wzrosła w tym czasie z 1.520 mln DM na 11.003 mln DM, a przeciętna wysokość wkładu na jedną rodzinę z 250 DM na 1.830 DM.

Staość waluty, zaufanie do polityki partii i rządu oraz wzrost płac realnych stworzyły warunki do powstania widocznej z powyższych liczb tendencji gwałtownego wzrostu oszczędności.

Dla poparcia tej tendencji i spopularyzowania idei oszczędzania wśród naj-szerszych mas ludności zorganizowane zostaną z końcem bieżącego roku, jak do-nosi „Die Wirtschaft” z 8. 10. 58, „tygodnie oszczędzania”. Pracownicy banków i instytucji oszczędnościowych będą w czasie tych „tygodni” prowadzić akcję pro-pagandową kładąc nacisk na korzyści płynące z oszczędności dla całego narodu. Propagować się będzie również sprzedaż obligacji na budownictwo mieszkaniowe,